

Idrett Krysser Grenser – Høstrapport 2023

Kjære menighet

Tusen takk for at dere gir barn og unge nye muligheter gjennom *Idrett Krysser Grenser*!

Idrett Krysser Grenser gir barn og unge i Kambodsja, Ecuador, Bolivia og Brasil trygge, gratis idretts- og fritidsaktiviteter. Arbeidet drives i lokalsamfunn preget av fattigdom, narkotika, kriminalitet og sosial uro. Der unge mangler trygge, voksne forbilder og omsorgspersoner,

er veien til et liv med kriminalitet og rusmisbruk kort. Gjennom prosjektene i *Idrett Krysser Grenser* får barn og unge et alternativ til gjengmiljøer, lediggang og kriminalitet. De får oppleve fellesskap, mestring, utvikling og læring i trygge og sunne omgivelser. Det gir selvtillit og

mot til å fullføre skole, søke studier eller starte en bedrift. Slik forvandles ikke bare enkeltmennesker, men hele familier og lokalsamfunn. Tusen takk for at dere står sammen med oss i dette arbeidet!

Vi vil med denne rapporten gi noen glimt fra arbeidet med *Idrett Krysser Grenser*. Vi håper dere blir inspirert av å lese om hvordan deres støtte gir barn og unge nye muligheter!

På siste side har vi laget en gudstjenestekunngjøring og en forbønn dere kan bruke ved behov.

Ønsker å gjøre en forskjell

Rosalinda (16) sitter i ungdomsfengsel i Bolivia. Nå vil hun sørge for at andre ikke havner i samme situasjon som henne.

I et ungdomsfengsel for jenter i La Paz møter vi 16 år gamle Rosalinda. Hun og de andre jentene har fotballtrening én gang i uka gjennom prosjektet Idrett Krysser Grenser. Det setter de stor pris på.

– Jeg liker det, og det er veldig gøy å ha fotball her. Alle vennene mine liker det også. Vi har egentlig ikke noe annet å gjøre, så det er hyggelig, sier hun.

Ble lurt av vennene

Rosalinda har sittet i fengselet i ett år og fire måneder etter en episode med narkotikabesittelse.

– Jeg er her fordi jeg har to venner som lurte meg. De ga meg noe de sa var sjokolade og at jeg måtte gi det til noen. Jeg trodde på dem, så jeg gjorde det. Men det viste seg at det var marihuana, og jeg ble tatt med det, forteller hun.

Rosalinda var kun 14 år på dette tidspunktet. Politiet anholdt henne, og førstegangstilfellet ble straffet med fire års fengsel.

– Jeg er lei meg for at jeg ikke er sammen med familien min. Jeg savner dem virkelig. Jeg var ingen slem jente. Jeg

Fotballen bringer mye glede til jentene i ungdomsfengselet.

hadde noen dårlige venner, og jeg endte opp her.

Lærer gode verdier

Gjennom idrettsprosjektet lærer jentene om gode verdier fra pastorene som driver treningene. De er også flinke til å oppmuntre dem og få dem til å se lysere på fremtiden sin.

– Jeg føler meg veldig bra etter at de begynte å komme hit. Trenerne gir oss mange råd. Noen eksempler er å ikke tenke på dårlige ting. Vi prøver å fokusere på de gode tingene. En annen ting er å ikke hate andre mennesker, selv om de har gjort dårlige ting mot deg. Og de lærer oss å bli bedre mennesker, forteller Rosalinda.

Det er viktig for de unge jentene å ha gode og trygge rollemodeller. Rosalinda mener selv at hun har forandret seg til det bedre.

– Jeg har endret meg mye siden vi begynte med fotball. Og jeg kan se endringen hos de andre jentene også. Før var vi alle rebeller, men gjennom treninga har vi blitt mer ansvarlige og modne.

Rosalinda har vist god oppførsel i fengselet og håper nå å få en kortere straff.

– Jeg håper jeg kan dra neste år. Siden jeg oppfører meg bra, vil de ta bort et år av straffen min. Jeg fortsetter å holde på troen min og gir ikke opp. Jeg ber om at jeg kan dra herfra snart.

Rosalinda sammen med de frivillige som driver Idrett Krysser Grenser.

Vil bli politietterforsker

Rosalinda fokuserer nå på å fullføre utdanningen sin i ungdomsfengselet.

– Planen min etter dette er å bli politi. Jeg har to år til på videregående og deretter to år på politiskole, så vil drømmene mine gå i oppfyllelse. Jeg vil gjerne bli narkotikaetterforsker. Og hvis jeg kan gå videre, vil jeg gjerne bli advokat.

På tross av alt hun har opplevd ønsker Rosalinda å gjøre noe positivt ut av situasjonen sin.

– Jeg vil sørge for at ingen andre opplever det jeg har opplevd. Jeg er her på grunn av løgner, og jeg vil ikke at det skal skje med en annen person, avslutter hun.

TEKST: IDA CECILIE MADSEN
FOTO: MISJONSALLIANSEN

Volontør Sverre Borgen sammen med Idrett Krysser Grenser-deltakerne i Kambodsja.

Frisbee krysser grenser

Ungdommene på landsbygda i Kambodsja har blitt hektet på frisbee.

Idrett er noe og samles rundt, forteller KRIK-volontør Hanna Sofie Nygjerde etter at hun og volontør Sverre Borgen var med på tur sammen med vår partner EFC.

Noe av det første Hanna forteller er at å være med EFC og se deres arbeid minner mye om måten KRIK jobber på i Norge. Lokale kirker samles for idrett, så har de en andakt i midten, og det er mye godt fellesskap. På turen reiste volontørene sammen med Vandy, som er ansatt i EFC.

Hekta på frisbee

Vandy er en dame med mange jern i ilden, og hun er veldig effektiv. Jeg møter henne på en kafé i nærheten av kontoret, og hun har som alltid mye på hjertet. Vandy er en dame hvor engasjementet føles og smitter over. Hun forteller meg om fokuset til EFC og spesielt om den nye satsingen med frisbee.

– Jeg var med på et kurs i Vietnam, og der introduserte de ultimate frisbee. Jeg har

Treningene drives av lokale kirker.

ikke vært mye borti frisbee før, men jeg merket raskt at jeg syns dette var gøy og noe de fleste kan være med på. Jeg falt rett og slett for frisbee. Da kom ideen om at vi burde starte opp med frisbee i Kambojsja, forteller Vandy.

EFC har mange kirker som driver med fotball, og en av utfordringene de har sett er at det kan være vanskelig å få med jentene på fotball. Noen foreldre liker ikke at jentene er med, og de er redde for at de kan skade seg. Det krever også at man har en fotballbane med mål, noe som ikke alltid finnes på disse stedene.

Både jentene og guttene i lokalsamfunnet syns frisbee er veldig gøy.

Ringvirkninger for hele lokalsamfunnet

– Frisbee er virkelig for alle, og jeg er glad for at vi nå kan tilby et bredere tilbud med mer variasjon. Du trenger kun en frisbee og et sted med litt plass for å spille. Det gjør at kirkene raskt kommer i gang med dette. Jeg har også fått tilsendt filmer av ungdommene som etter å ha lært frisbee i kirken tar det med til skolene og lærer barna der, forteller Vandy.

Og det er noe av det som imponerer med EFC. Tingene de gjør har ringvirkninger i hele lokalsamfunnet. Vandy deler en

Ungdommene samles også for workshops hvor de blant annet lærer om gode verdier.

historie om en pastor som hadde en kirke med få medlemmer. Så ble de partner med EFC og startet opp et idrettstilbud. Dette gjorde at flere folk kom til kirken, og det førte til at de har en egen bane som er til glede for hele lokalsamfunnet. De samarbeider med lokale myndigheter og skolene i området om å gjøre banen enda bedre. Pastoren er veldig aktiv i lokalmiljøet, og kirken har blitt en mer naturlig del av folks hverdag.

Sammen om idrett

Hanna og Sverre fikk også være med på å prøve ut frisbee.

– Vi hadde ulike øvelser, og så spilte vi i to lag. Det virket som at alle synes det var veldig gøy å være med og spille, forteller Hanna.

Og selv om ungdommene snakker forskjellig språk og kommer fra ulike kulturer fører sport dem sammen.

– Jeg merket at så fort vi begynte å spille, så ble vi et lag. Vi fikk noe å samles rundt. Vi tok high fives, tullet sammen, og da alle sto der i samme t-skjorte fikk man følelsen av at man er en del av fellesskapet.

– Jeg gleder meg til å se flere og flere kirker starte med frisbee og hvordan dette kan skape forandring i ungdommers liv. Idrett er et holdepunkt i hverdagen, et fellesskap og noe å finne på utenfor hjemmet.

TEKST: FRIDE MARIA LISTRØM NÆSHEIM
FOTO: HANNA SOFIE NYGJERDE

Kirken er som et godt fotballag

Liliane Milanese (35) går i en av kirkene som støtter Casa Semente i Brasil. Nå jobber hun som frivillig fotballtrener på fritidssenteret.

Liliane ble introdusert for prosjektet gjennom sin pastor Vladimir som jobber på Casa Semente. Hun har selv spilt fotball i mange år og har stor lidenskap for både idrett og lokalsamfunnet i favelaene.

– Jeg ønsker å bringe fysisk aktivitet til barna i favelaen. Ved å få dem til å fungere som et lag, lærer de om partnerskap og samhold. Dette kan hjelpe dem med å bli kvitt mye av volden som de opplever i dagliglivet. De kan få et øyeblikk med fred, sier hun.

Voldelig oppvekst

Liliane kommer selv fra favelaen og en vanskelig oppvekst, men gjennom et lignende fotballprosjekt ble hun reddet som ung.

– Jeg sier at jeg er en overlevende av et mislykket system. I likhet med disse barna kom jeg også fra et voldelig hjem, fra en aggressiv far, fra en alkoholisert mor, fra en veldig dårlig situasjon. Men takket være håpet som kirka ga meg i et fotballprosjekt, vet jeg at idrett gir barn håp. Jeg ser på dem og sier: Én dag kan

Barna på Casa Semente elsker å spille fotball.

dere få det jeg har i dag: Trøst og omsorg i et hjem, mat på bordet og en utdanning. All denne volden som er rundt oss, den forsvinner, sier hun.

Ønsket om å hjelpe andre i samme situasjon har vært drivkraften hennes i mange år.

– Jeg led mye. Jeg dro hjemmefra da jeg var 18 år. Uten jobb, uten inntekt, for jeg orket ikke volden lenger. Men jeg dro med et håp om at det fantes en Gud som kunne bruke meg til å bringe håp til andre barn. Så jeg har alltid jobbet med barn i en risikabel situasjon. Og jeg har levd med familier som er totalt ødelagt av vold, fordi jeg tror at Kristus vil være der for å klemme og tørke bort tårene deres, fordi noen tørket mine.

– Gud manifesterer seg gjennom fotball

Liliane har hele tre bachelorgrader i teologi, misjon og idrettslære. Hun mener at idrett og tro går hånd i hånd.

– Jeg har alltid trodd at sport gir liv, forandrer mennesker og gir håp. Og jeg tror at Gud manifesterer seg gjennom fotball og idrett. Han er der i øyeblikket, Han er i disiplinen, Han er der i vennskapene, men Han er også der i nederlag. Og når vi bringer sport til barn i et totalt forlatt samfunn, er det for å lære dem at de både vil vinne og tape, men Kristus vil være med dem uansett.

– Jeg sier at kirken er som et godt fotballag, hvor hver har sin funksjon. Jeg valgte å være i angrepet, og jeg tror at Jesus er der i angrepet med meg, slik at andre mennesker kan ha håp, liv og muligheter til å smile, sier Liliane.

Kirkens oppdrag

Liliane er takknemlig for alt kirka har gjort for henne i oppveksten og er nå en pådriver for at kirkene skal engasjere seg i lokalsamfunnet.

– Når kirken engasjerer seg i sosiale prosjekter, forstår de hva Kristus egentlig ville gjøre. Jeg mener kirken ikke er en institusjon, den er ikke fire vegger, men det er å være på gata og leve med disse menneskene. For hvis vi ikke drar hjemmefra, hvis vi ikke kommer i kontakt med disse menneskene, vet man ikke hva behovet er. Det er ikke bare et behov for mat og klær, men for oppmerksomhet, utdanning og oppmuntring. Hvis ikke kirken tar medlemmene ut, nytter det ikke, det er ikke en kirke.

Liliane vil sørge for å alltid stå foran i angrepsposisjon for å gjøre livet til barna og familiene i favelaen bedre.

– Jeg tror at livet mitt må brukes til å bringe håp til noen i deres daglige liv. Hvis jeg kan vise mennesker Jesus og sport, kan jeg hjelpe dem. Når jeg gjør et sosialt prosjekt, enten det er gjennom sport, gjennom tale, gjennom en klem, representerer dette for meg hvem jeg er som kristen, ikke bare i Casa Semente, men jeg vil gjøre dette resten av livet. Jeg tror det er der Gud handler. Og det er der jeg vil være, forteller hun.

TEKST: IDA CECILIE MADSEN
FOTO: IDA CECILIE MADSEN
OG TIAGO COUTO

Aktuelle bønneemner:

- Be for barn og unge i prosjektene, at de får mulighet til å være fullt ut barn og at de får tilgang til gode utdanningsmuligheter.
- Be om beskyttelse av barns liv under konflikter mellom kriminelle gjenger og mellom politi og de som omsetter og selger narkotika.
- Be for barna vi jobber med, at arbeidet bidrar til at de kommer til skolen og er på skolen hele dagen.
- Be om at de som jobber i prosjektene, skal møte barna og ungdommene med kjærlighet og visdom.

Tusen takk for at dere støtter og ber for arbeidet med barn og unge i *Idrett Krysser Grenser!*

Kunngjøringer

Misjonsalliansen jobber for at barn og unge skal få en trygg oppvekst, beskyttet fra vold, rus og fattigdom. At de skal få mulighet til å fullføre skolen, bli hørt og involvert og utrustet til å ta ansvar for egne liv og lokalsamfunn.

Gjennom *Idrett Krysser Grenser* mobiliserer vi barn og ungdom. Det skapes en plattform hvor man blir sett, bekreftet og trodd på. Ethvert barn har rett til å leve livet sitt fullt ut og utvikle seg fysisk, sosialt og åndelig. I våre prosjekter jobber vi for at barn skal møte kjærlighet og få sine grunnleggende behov dekket. Når kropp og sjel får næring, lærer de og utvikler seg slik at fremtiden deres ikke blir stjålet fra dem. Misjonsalliansens kirkenettverk læres opp til diakonalt tanke sett og går inn i menneskers liv i nærmiljøet med praktisk, sjelelig og åndelig støtte. De viser at vi bryr oss, og at Guds rike på jorda lever enda. I dag kan vi styrke et solid og konkret arbeid som løfter mennesker ut av fattigdom hvor rus og vold regjerer. I konkret nærvær viser Misjonsalliansen marginaliserte mennesker at de har verdi for oss og for Gud.

Bønn

Gode allmektige Gud og Far. Du ser den lidelse som mange av dine barn må tåle i denne verden. Du ser den urett som rammer de aller svakeste, og din lengsel etter å hjelpe, er større enn vår. Vi ber deg om mot, dyktighet og nærhet, så vi kan vise dem at du bryr deg, og at vi bryr oss. Herre lær oss å se med dine øyne, og gi oss din barmhjertighet i våre hjerter. Velsign innsamlede midler og alle menneskene som med fare for eget liv og helse, går ut til de fattigste med en hånd fra deg og fra oss. Hjelp oss å bringe håp der motløsheten råder. La diakonien bli vitnesbyrdet om din kjærlighet. Gud, vi ber: «La ditt rike komme»!

AMEN